

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32782/chern.v4.2025.17>**О. В. Могила**кандидат юридичних наук
orcid.org/0009-0006-1098-0032**А. В. Капелюха**доктор філософії в галузі права
orcid.org/0009-0007-9867-5311

ПОРЯДОК ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З МІНІСТЕРСТВОМ ВНУТРІШНІХ СПРАВ У КОНТЕКСТІ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Акцентовано увагу, що взаємодія Національної поліції з МВС України щодо матеріально-технічного забезпечення реалізується в чітко визначеному порядку, який становить сукупність закріплених нормами чинного законодавства послідовних дій організаційного, управлінського, економічного характеру, які мають здійснити вказані суб'єкти задля забезпечення поліції всіма необхідними ресурсами.

Виокремлено ключові етапи такого порядку та надано їх характеристику. Визначення потреб поліції в матеріально-технічних засобах визнано процесом виявлення, аналізу й обґрунтування необхідного обсягу ресурсів, які забезпечують ефективне виконання завдань, покладених на Національну поліцію України. Цей процес передбачає оцінку наявних ресурсів, урахування поточних і перспективних загроз безпеці, а також відповідність технічних засобів сучасним стандартам і технологіям. Підкреслено, що планування є важливим етапом взаємодії Національної поліції з Міністерством внутрішніх справ у сфері матеріально-технічного забезпечення. На цьому етапі узгоджуються потреби поліції з можливостями та пріоритетами державної політики у сфері безпеки. Планування передбачає оцінку майбутніх викликів, а також подальше прогнозування необхідного рівня ресурсів та формування конкретних пропозицій щодо їх обсягів і напрямів використання.

Зазначено, що взаємний контроль як етап взаємодії Національної поліції з МВС України у сфері матеріально-технічного забезпечення є важливим елементом забезпечення прозорості, ефективності та відповідності спільних дій обох структур. У цьому контексті взаємний контроль передбачає не лише перевірку фактичного стану постачання, зберігання та використання матеріальних ресурсів, а й узгодження управлінських рішень, що впливають на забезпечення потреб поліції в техніці, обладнанні, спорядженні та інших матеріальних засобах. Він реалізується як у формі регулярного звітування й моніторингу, так і шляхом службових перевірок, аудитів.

Ключові слова: Національна поліція України, Міністерство внутрішніх справ, взаємодія, порядок взаємодії, матеріально-технічне забезпечення, ефективність.

Mohyla O. V., Kapeliukha A. V. PROCEDURE FOR INTERACTION OF THE NATIONAL POLICE WITH THE MINISTRY OF INTERNAL AFFAIRS IN THE CONTEXT OF MATERIAL AND TECHNICAL SUPPORT

It is emphasized that the interaction of the National Police with the Ministry of Internal Affairs of Ukraine regarding material and technical support is implemented in a clearly defined procedure, which constitutes a set of sequential actions of an organizational, managerial, and economic nature, stipulated by the norms of current legislation, which must be carried out by the specified entities in order to provide the police with all the necessary resources.

The key sequential stages of such a procedure are identified and their characteristics are provided. Determining the needs of the police in material and technical means is recognized as the process of identifying, analyzing, and justifying the necessary amount of resources that ensure the effective implementation of the tasks assigned to the National Police of Ukraine. This process involves assessing available resources, taking into account current and future security threats, as well as compliance of technical means with modern standards and technologies. It is emphasized that planning is an important stage of interaction between the National Police and the Ministry of Internal Affairs in the field of material and technical support. At this stage, the needs of the police are coordinated with the capabilities and priorities of state policy in the field of security. Planning involves assessing future challenges, as well as further forecasting the required level of resources and forming specific proposals regarding their volumes and directions of use.

It is noted that mutual control as a stage of interaction between the National Police and the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in the field of material and technical support is an important element of ensuring transparency, efficiency and compliance of joint actions of both structures. In this context, mutual control involves not only checking the actual state of supply, storage and use of material resources, but also coordinating management decisions that affect the provision of police needs in equipment, equipment, supplies and other material means. It is implemented both in the form of regular reporting and monitoring, and through official inspections and audits.

Key words: National Police of Ukraine, Ministry of Internal Affairs, interaction, procedure for interaction, material and technical support, efficiency.

Постановка проблеми. Необхідність дослідження питань взаємодії Національної поліції України з Міністерством внутрішніх справ у сфері матеріально-технічного забезпечення зумовлена зростаючими вимогами до ефективності функціонування правоохоронних органів в умовах реформування системи публічної безпеки. Від належної організації цієї взаємодії залежить своєчасне та раціональне забезпечення підрозділів поліції сучасними засобами, технікою й ресурсами, що, у свою чергу, визначає рівень їхньої готовності до виконання службових завдань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі проблемні аспекти, пов'язані із матеріально-технічним забезпеченням Національної поліції України, досліджувались у працях таких дослідників як: О. М. Бандурка, О. М. Бортник, С. В. Васюк, В. В. Гаркуша, А. Г. Гончар, З. Р. Кісіль, О. Ф. Кобзар, Є. В. Кобко, М. В. Кочеров, В. І. Курило, О. М. Музичук, О. О. Панова, Я. А. Пашенко, В. В. Середа, В. І. Фелик, В. С. Шапіро, Р. В. Шаповал, Д. В. Швець, О. О. Юхно, Х. П. Ярмакі тощо. Водночас, незважаючи на наявний теоретичний доробок, в науковій літературі недостатньо опрацьованими залишаються питання теоретико-правових аспектів взаємодії Національної поліції України з Міністерством внутрішніх справ у контексті безпосереднього матеріально-технічного забезпечення. З огляду на що обрана до дослідження проблематика потребує подальших наукових пошуків та становитиме наукове підґрунтя для підвищення ефективності матеріально-технічного забезпечення діяльності Національної поліції.

Метою статті є дослідження порядку взаємодії Національної поліції з Міністерством внутрішніх справ України у контексті матеріально-технічного забезпечення.

Виклад основного матеріалу. Взаємодія Національної поліції з Міністерством внутрішніх справ України (далі – МВС) щодо матеріально-технічного забезпечення реалізується в чітко визначеному порядку, який становить сукупність визначених нормами чинного законодавства послідовність дій організаційного, управлінського, економічного характеру тощо, які мають здійснити вказані суб'єкти задля забезпечення поліції всіма необхідними ресурсами.

Так, визначення потреб поліції в матеріально-технічних засобах передусім здійснюється з урахуванням штатної чисельності органів і підрозділів Національної поліції. Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», у складі поліції функціонують: 1) кримінальна поліція; 2) патрульна поліція; 3) органи досудового розслідування; 4) поліція охоро-

ни; 5) спеціальна поліція; 6) поліція особливо-го призначення; 7) інші підрозділи, діяльність яких спрямована на виконання завдань поліції або на забезпечення її функціонування, рішення про створення яких приймається керівником поліції за погодженням з Міністром внутрішніх справ [1]. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 року № 85 «Деякі питання затвердження граничної чисельності працівників апарату та територіальних органів центральних органів виконавчої влади, інших державних органів», чисельність працівників територіальних органів становить 138 330 осіб, з яких 4000 держслужбовців [2]. Саме чисельність поліцейських обумовлює кількість зброї, транспорту, а також інших засобів, необхідних для виконання поліцією покладених на неї завдань і функцій.

Отже визначення потреб поліції в матеріально-технічних засобах – це процес виявлення, аналізу й обґрунтування необхідного обсягу ресурсів, які забезпечують ефективне виконання завдань, покладених на Національну поліцію України. Цей процес передбачає оцінку наявних ресурсів, урахування поточних і перспективних загроз безпеці, а також відповідність технічних засобів сучасним стандартам і технологіям. Крім того, саме на цьому етапі визначають, наскільки наявні ресурси дозволяють підтримувати належний рівень оперативного реагування, проведення слідчих дій, патрулювання, охорони громадського порядку й інших функцій поліції. Процес оцінки потреб Національної поліції в матеріально-технічному забезпеченні має постійний і водночас динамічний характер, адже залежить від багатьох чинників: соціальної та економічної стабільності; криміногенної ситуації, геополітичної стабільності; технологічного прогресу тощо.

Наступним етапом є планування. Категорію планування в теорії та практиці соціального управління вчені розглядають у різноманітних аспектах, стверджуючи, що це – одна із загальних функцій управління, змістом якої є визначення завдань діяльності конкретних структур управління на основі загальної мети системи, складання відповідної системи взаємодії та порядку і термінів виконання комплексних або окремих заходів; частина процесу управління, етап управлінського циклу, зміст якого полягає в виробленні та прийнятті конкретного управлінського рішення у формі плану тощо [3, с. 244].

Досліджуючи сутність планування, С. К. Гречанюк переконує, що йдеться про процес реалізації стратегії, який передбачає прийняття та впровадження конкретних рішень, спрямованих на забезпечення ефективної діяльності та ста-

лого розвитку організації або установи в майбутньому [4]. Л. Б. Круп'як акцентує увагу на тому, що планування – це процес попереднього визначення завдань, які належить виконувати в наступних періодах часу, їхньої черговості, строків та якості виконання. Автор також наголошує, що планування – вид діяльності, що спрямований на визначення перспективного стану об'єкта управління та сприяє формуванню орієнтирів його діяльності в майбутньому. План є не кінцевою метою, а лише частиною процесу. Планування має здійснюватися безперервно, плани доцільно переглядати (коригувати), щоб вони погоджувалися з реальністю та були ефективними [5, с. 113].

Отже, з огляду на зазначене вище, можемо дійти висновку, що планування є важливим етапом взаємодії Національної поліції з Міністерством внутрішніх справ у сфері матеріально-технічного забезпечення. Саме на цьому етапі узгоджуються потреби поліції з можливостями та пріоритетами державної політики у сфері безпеки. Планування передбачає оцінку майбутніх викликів, а також подальше прогнозування необхідного рівня ресурсів і формування конкретних пропозицій щодо їх обсягів та напрямів використання. У процесі взаємодії з МВС поліція подає обґрунтовані дані щодо необхідного оснащення, техніки, засобів зв'язку, озброєння, спеціального транспорту тощо з урахуванням оперативної обстановки, змін у законодавстві, стратегічних документів і планів розвитку. Водночас МВС здійснює координацію та пріоритизацію запитів, погодження фінансових і логістичних можливостей, а також інтеграцію потреб поліції в загальнодержавні програми. Таким чином, планування є не лише адміністративною процедурою, а стратегічним інструментом, що забезпечує раціональне та цільове використання ресурсів для досягнення максимальної ефективності у виконанні функцій поліції.

Наступним етапом є здійснення публічних закупівель. Публічні закупівлі МВС для потреб Національної поліції України здійснюються відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі» із дотриманням чітких процедур і правил, спрямованих на забезпечення прозорості, ефективності й раціонального використання державних коштів. Так, МВС як головний розпорядник бюджетних коштів проводить закупівлі централізовано або делегує повноваження окремим підрозділам, зокрема структурним підрозділам Національної поліції, які є замовниками. Закупівлі можуть стосуватися постачання транспорту, спецобладнання, форми, засобів зв'язку, зброї, техніки, будівельних робіт тощо.

В особливих умовах (воєнний стан, надзвичайна ситуація) закупівлі можуть проводити-

ся за спрощеними або закритими процедурами, відповідно до спеціальних норм, що надають змогу швидше і без розголошення деталей забезпечити першочергові потреби поліції. Контроль за дотриманням законодавства здійснюється як внутрішніми аудиторами МВС і поліції, так і зовнішніми органами – Держаудитслужбою, Рахунковою палатою, а також громадськістю через відкритість системи Prozorro (у разі відкритих закупівель). Відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі», центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, вживає таких заходів: «1) до здійснення оплати за договором про закупівлю перевіряє наявність річного плану, договору про закупівлю та звіту про результати проведення закупівлі з використанням електронної системи закупівель, що підтверджують проведення процедури закупівлі/спрощеної закупівлі та за результатами якої укладено договір про закупівлю; 2) не допускає здійснення платежів з рахунка замовника згідно з узятим фінансовим зобов'язанням за договором про закупівлю у випадках: відсутності або невідповідності встановленим законодавством вимогам необхідних документів, передбачених пунктом 1 цієї частини; відміни процедури закупівлі/спрощеної закупівлі; набрання законної сили рішенням суду про визнання результатів процедури закупівлі/спрощеної закупівлі недійсною та/або договору про закупівлю нікчемним; оскарження відповідно до ст. 18 цього Закону на період призупинення процедури закупівлі; наявності відповідного рішення органу оскарження відповідно до статті 18 цього Закону» [6].

Наступним етапом є приймання, розподіл, облік і передача майна до «кінцевого» споживача, тобто до органів та підрозділів Національної поліції України.

Так, наприклад, отримання транспортних засобів, обладнання, запасних частин від підприємств, установ, організацій та/або їх передача між органами поліції (розпорядниками бюджетних коштів) здійснюються відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 року № 1482 «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності». Передача транспортних засобів у тимчасове користування між органами поліції здійснюється відповідними керівниками органів поліції – розпорядниками бюджетних коштів на підставі укладених договорів оренди. Самостійне комплектування органів поліції транспортними засобами здійснюється шляхом отримання транспортних засобів, придбаних за рахунок субвенцій і безоплатно переданих органам поліції органами місцевого самоврядування

на виконання програм регіонального розвитку або у вигляді інших визначених законодавством незаборонених джерел фінансування поліції [7]. Реєстрація транспортних засобів здійснюється відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1998 року № 1388 «Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів». Свідоцтва про реєстрацію транспортних засобів, дозволи на встановлення та використання спеціальних світлових і гучномовних пристроїв, а також страхові поліси видаються штатним та позаштатним водіям з обов'язковою фіксацією їх видачі в акті закріплення (передачі) транспортного засобу [7].

Іншим прикладом є запровадження телекомунікаційних мереж (далі – ТЗТ), призначених для організації зв'язку та обміну інформацією. Так, надходження ТЗТ оформлюється у встановленому законодавством порядку структурним підрозділом органу поліції, на який покладено функції щодо експлуатації та обслуговування ТЗТ, шляхом оформлення акта приймання-передачі основних засобів за формою, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 13 вересня 2016 року № 818 «Про затвердження типових форм з обліку та списання основних засобів суб'єктами державного сектору та порядку їх складання» (далі – наказ Мінфіну № 818). Акт передається до підрозділу фінансового забезпечення та бухгалтерського обліку. Передання ТЗТ з одного органу поліції до іншого здійснюється відповідно до Положення про порядок передачі об'єктів права державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 року № 1482. Розподіл ТЗТ між підрозділами органів поліції здійснюється за наказом керівника органу поліції з дотриманням вимог законодавства України. ТЗТ, які не потребують монтажу та налагоджувальних робіт (послуг), вважаються введеними в експлуатацію з дати затвердження акта введення в експлуатацію основних засобів за формою, затвердженою наказом Мінфіну № 818). Після оформлення акт введення в експлуатацію основних засобів разом з технічною документацією щодо ТЗТ передається до підрозділу фінансового забезпечення та бухгалтерського обліку [8].

Передання озброєння між органами поліції, установами, які належать до сфери управління Національної поліції України, здійснюється за рішенням керівництва Національної поліції

України відповідно до вимог чинного законодавства, з відображенням у бухгалтерському обліку таких операцій шляхом заповнення типових форм у сфері бухгалтерського обліку та фінансової звітності, установлених відповідними нормативно-правовими актами (далі – типові форми бухгалтерського обліку). Заборонено передавати озброєння до інших органів, установ, що належать до сфери управління Національної поліції України, у порядку, не передбаченому чинним законодавством. Під час внутрішнього переміщення озброєння в межах одного ТО (МТО, УП) видачу в користування до їх територіальних (відокремлених) підрозділів озброєння зі складу та прийом озброєння на склад здійснюють за листом (заявкою) керівника територіального (відокремленого) підрозділу з кутовим штампом і реєстраційним номером на підставі видаткового документа й наряду [9].

Важливим елементом обліку є те, що для підвищення ефективності використання транспортних засобів, забезпечення раціонального використання коштів на їх утримання та недопущення перевитрат ПММ в органах поліції застосовуються річні норми експлуатації (через дріб указана норма пробігу на місяць), які є максимально допустимим показником під час регулювання пробігу транспортних засобів упродовж року, що не повинен бути перевищений: 1) для оперативних транспортних засобів: з однозмінним режимом роботи – 31 680 км / 2640 км; із двозмінним режимом роботи – 39 600 км / 3300 км; з двозмінним режимом роботи для груп реагування – 96 000 км / 8000 км; з тризмінним режимом роботи – 120 000 км / 10 000 км; із тризмінним режимом роботи для супроводження осіб, щодо яких здійснюється державна охорона, та груп реагування – 300 000 км / 25 000 км; підрозділів поліції особливого призначення – 72 000 км / 6000 км; патрульної і дорожньо-патрульної поліції – 300 000 км / 25 000 км; перевезення затриманих та ув'язнених осіб – 52 800 км / 4400 км; груп безпеки руху – 50 000 км / 4166 км; 2) для оперативного мототранспорту – 15 000 км / 1250 км; 3) для господарчих (спеціальних та спеціалізованих) транспортних засобів – 30 000 км / 2500 км [7].

Забезпечення належного розподілу ресурсів вимагає здійснення ефективного документообігу в системі ОВС. Документообіг в ОВС – це проходження документів у системі МВС з моменту їх створення або одержання до завершення виконання або відправлення. Документи незалежно від способу фіксації та відтворення інформації проходять і опрацьовуються у МВС на єдиних організаційних та правових засадах організації документообігу [10]. Ефективна

організація документообігу передбачає: проходження документів у системі МВС найкоротшим шляхом; скорочення кількості інстанцій, до яких повинні надходити документи (наприклад, під час погодження); одноразовість операцій з опрацювання документів, уникнення дублювання під час роботи з ними; централізацію, зосередження здійснення однотипних операцій з документами в одному місці; раціональне розташування у МВС структурних підрозділів і робочих місць. Порядок документообігу регламентується Інструкцією з діловодства в системі Міністерства внутрішніх справ України, регламентом МВС, положеннями про структурні підрозділи тощо [10].

Останнім етапом є здійснення взаємного контролю Національної поліції та МВС. З точки зору управління, контроль – це процес забезпечення досягнень організацією своїх цілей. Цей процес складається з встановлення стандартів, вимірів фактично досягнутих результатів і проведення коректувань у тому випадку, якщо досягнуті результати істотно відрізняються від встановлених стандартів [11, с. 13]. Як зазначає Н. В. Дикань, контроль – це процес досягнення організацією цілей. Процес контролю полягає у визначенні стандартів, фактично досягнутих результатів та здійсненні корегувань, якщо досягнуті результати суттєво відрізняються від визначених стандартів [12].

У сфері матеріально-технічного забезпечення Національної поліції в умовах воєнного стану контроль активно використовується для перевірки норм належності отримуваних органами та підрозділами НПУ ресурсів і майна, процесу їх використання, дотримання уповноваженими посадовими особами обов'язків у сфері обслуговування відповідних об'єктів, законності джерел забезпечення тощо. Наприклад, у положеннях вже згаданого наказу МВС України від 7 вересня 2017 року №757 «Про затвердження Порядку використання і зберігання транспортних засобів Національної поліції України» встановлено, що контроль за правильним і раціональним використанням транспортних засобів, паливно-мастильних матеріалів, запасних частин, іншого автомобільного майна за призначенням, у межах виконання службових завдань та відповідно до установлених норм (лімітів) покладається на керівництво органів поліції [7].

Іншим прикладом є контроль за збереженням і порядком обліку озброєння, який, відповідно до наказу МВС України від 11 жовтня 2018 року № 828 «Про затвердження Інструкції з організації забезпечення, зберігання та експлуатації озброєння в Національній поліції України», мають право реалізовувати: 1) Голова

Національної поліції України, його перший заступник та заступники (у всіх без винятку органах (підрозділах) поліції); 2) керівники територіальних органів поліції та їх заступники – не рідше одного разу на рік; 3) керівники управління поліції та їх заступники (у підпорядкованих їм підрозділах) – не рідше одного разу на рік. Здійснювати перевірку організації зберігання та обліку озброєння в органах (підрозділах) поліції можуть посадові особи інших державних органів, які відповідно до чинного законодавства мають право на здійснення таких перевірок [9].

Таким чином, взаємний контроль як етап взаємодії Національної поліції з Міністерством внутрішніх справ України у сфері матеріально-технічного забезпечення є важливим елементом забезпечення прозорості, ефективності та відповідності спільних дій обох структур. У цьому контексті взаємний контроль передбачає не лише перевірку фактичного стану постачання, зберігання та використання матеріальних ресурсів, а й узгодження управлінських рішень, що впливають на забезпечення потреб поліції в техніці, обладнанні, спорядженні та інших матеріальних засобах. Він реалізується як у формі регулярного звітування та моніторингу, так і шляхом службових перевірок, аудитів. Такий контроль дозволяє виявляти неефективність, недоліки або зловживання в системі МТЗ, а також сприяє оперативному усуненню порушень і вдосконаленню процедур.

Підсумовуючи наведене, можемо зробити такі узагальнюючі висновки.

Взаємодія Національної поліції з МВС України щодо матеріально-технічного забезпечення реалізується в чітко визначеному порядку, який становить сукупність закріплених нормами чинного законодавства послідовних дій організаційного, управлінського, економічного характеру, які мають здійснити вказані суб'єкти задля забезпечення поліції всіма необхідними ресурсами.

Вказаний порядок складається з таких послідовних етапів: 1) визначення потреб поліції в матеріально-технічних засобах, у процесі якого органи та підрозділи поліції подають заявки на необхідне озброєння, техніку, форму, обладнання тощо; 2) планування забезпечення, у межах якого МВС аналізує подані потреби, формує зведені плани та проекти державного замовлення, визначає обсяги фінансування, джерела та строки постачання; 3) здійснення всіх необхідних закупівель згідно з чинним законодавством, зокрема відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі»; 4) приймання, розподіл, облік і передача майна до «кінцевого» споживача; 5) взаємний

контроль та звітність – у межах цього етапу сторони взаємодії здійснюють спільний моніторинг і перевірку використання та збереження ресурсів, на основі чого приймаються відповідні нормативні акти.

Література

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.

2. Деякі питання затвердження граничної чисельності працівників апарату та територіальних органів центральних органів виконавчої влади, інших державних органів: постанова Кабінету Міністрів України від 05.04.2014 р. № 85. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/85-2014-п/conv#Text>

3. Організація управління персоналом в органах внутрішніх справ: монографічне дослідження / В. Д. Суценко, А. М. Смирнов, О. І. Коваленко, А. А. Смирнов. Київ: Нац. акад. внутр. справ України, 1999. 352 с.

4. Гречанюк С. К. Організаційно-правові засади взаємодії кримінально-виконавчих установ з державними органами та недержавними організаціями: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2006. 253 с.

5. Круп'як Л. Б. Організація діяльності державного службовця: навч. посіб. Тернопіль: Крок, 2015. 243 с.

6. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 9. Ст. 89.

7. Про затвердження Порядку використання і зберігання транспортних засобів Національної поліції України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.09.2017 р. № 757. *Офіційний вісник України*. 2017. № 115. Ст. 2707.

8. Про затвердження Інструкції з організації експлуатації, зберігання технічних засобів телекомунікацій Національної поліції України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 24.09.2018 р. № 780. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0280-19/conv#Text>.

9. Про затвердження Інструкції з організації забезпечення, зберігання та експлуатації озброєння в Національній поліції України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 11.10.2018 р. № 828. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1249-18#Text>.

10. Про затвердження Інструкції з діловодства в системі Міністерства внутрішніх справ України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 23.08.2012 р. № 747. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0747320-12/conv#Text>.

11. Духневич А. В. Правове становище кредитних спілок в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2005. 20 с.

12. Дикань Н. В., Борисенко І. І. Менеджмент: навч. посіб. Київ: Знання, 2008. 389 с.

Дата першого надходження рукопису до видання: 30.09.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 28.10.2025
Дата публікації: 26.11.2025